Commissie Meijers
Permanente commissie van deskundigen
In het internationaal vreemdelingen-,
Vluchtelingen- en strafrecht

Secretariaat
postbus 201, 3500 AE Utrecht/Nederland
telefoon 31 (30) 297 42 14/43 28
telefax 31 (30) 296 00 50
e-mail cie.meijers@forum.nl

[redacted] [redacted]

Aan Mw. mr. N. Albayrak
Staatssecretaris van Justitie
Postbus 20301
2500 EH Den Haag

Kenmerk CM0812
Betreft Uitbreiding van de Richtlijn langdurig ingezetenen
Datum 24 november 2008

Geachte mevrouw Albayrak,

De Commissie Meijers heeft met belangstelling kennis genomen van uw brief van 19 september 2008 aan de Tweede Kamer (TK 2008-2009, 23490, nr. 520) over het voorstel de werkingssfeer van de Richtlijn langdurig ingezetenen uit te breiden tot personen die internationale bescherming genieten. De Commissie ondersteunt uw inspanningen ook nationale vormen van bescherming onder de voorziene uitbreiding van de Richtlijn langdurig ingezetenen te brengen en kan instemmen met uw opstelling dat, mocht hiervoor geen Europese consensus te vinden zijn, gezocht moet worden naar nationale mogelijkheden om vreemdelingen aan wie bescherming op nationale gronden is toegekend in aanmerking te laten komen voor de status van langdurig ingezetene.

Met betrekking tot de oplossing om deze vreemdelingen na verloop van vijf jaar een reguliere verblijfsvergunning toe te kennen waarmee zij alsnog binnen de reikwijdte van de richtlijn langdurig ingezetenen worden gebracht wil de Commissie Meijers er wel op aandringen dat de status van langdurig ingezetene dan wordt verworven na vijf jaar rechtmatig verblijf in Nederland (te rekenen vanaf de datum van indiening van de asielaanvraag) en dat de berekening van de termijn van legaal verblijf niet pas aanvang neemt met de datum van verlening van de reguliere vergunning. Dit zou ook nadrukkelijk in nationale wetgeving moeten worden vastgelegd. Aangezien de Richtlijn langdurig ingezetenen thans geen uitdrukkelijk verbod bevat verblijf uit hoofde van asielrechtelijke bescherming mee te rekenen in de termijn van legaal verblijf, zou tevens geborgd moeten zijn dat ook de aangepaste richtlijn deze mogelijkheid blijft bieden.

De Commissie Meijers is het met u eens dat genoemde oplossing vanuit de systematiek van de Vreemdelingenwet niet de meest fraaie is. In dat verband geeft de Commissie u graag het volgende in overweging. Zowel in uw brief van 19 september jl. als in het voorstel van het voorzitterschap van 2 juni 2008 (10215/08, ASIM 46) wordt gesteld dat nationale vormen van bescherming buiten de reikwijdte van het huidige voorstel tot uitbreiding vallen. Dit is niet noodzakelijkerwijs het geval. Het voorstel tot wijziging strekt ertoe de reikwijdte van de richtlijn uit te breiden naar personen aan wie

internationale bescherming is toegekend, mits het personen betreft die vallen onder het bereik van de kwalificatierichtlijn (Ri 2004/83/EG). Onder internationale bescherming wordt in de kwalificatierichtlijn verstaan de vluchtelingenstatus en de subsidiaire-beschermingsstatus. Het staat lidstaten echter uitdrukkelijk vrij om, ter bepaling van wie als vluchteling of als voor subsidiaire bescherming in aanmerking komend persoon wordt erkend en ter bepaling van de inhoud van de internationale bescherming, gunstiger normen vast te stellen of te handhaven indien die met de richtlijn verenigbaar zijn (artikel 3 Ri 2004/83/EG). Dit betekent dat Nederland ervoor kan kiezen om personen aan wie op nationale gronden asielrechtelijke bescherming is verleend aan te merken als subsidiair beschermde in de zin van de kwalificatierichtlijn. Daarmee worden zij tevens binnen de reikwijdte van de richtlijn langdurig ingezetenen gebracht zonder dat het vereist is hen eerst een reguliere status toe te kennen. Dat nationale vormen van bescherming onder het begrip ‘subsidiaire bescherming’ kunnen worden gevat is ook erkend in de huidige Richtlijn langdurig ingezetenen; deze spreekt immers van ‘subsidiaire vormen van bescherming, overeenkomstig internationale verplichtingen, nationale wetgevingen of de praktijk van de lidstaten’ (art. 3 (2)(c) Ri 2003/109/EG). Bijkomstig voordeel van dit laatste alternatief is dat de aanvullende garanties voorzien in het voorstel tot uitbreiding ten aanzien van vluchtelingen en subsidiair beschermden die gebruik maken van het recht in een andere lidstaat te verblijven overeenkomstig van toepassing zijn op personen aan wie op nationale gronden bescherming is verleend.

Een afschrift van deze brief deden wij tevens toekomen aan de vaste commissie van Justitie Tweede Kamer en de JBZ-commissie Eerste Kamer.

Tot nadere toelichting steeds bereid,

Vriendelijk groetend,

Prof. mr. C.A. Groenendijk
Voorzitter

Prof. mr. P. Boeles
Secretaris